Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 31/05/2022 a les 14:30

Diàspora posa els problemes socials «Contra la paret»

Estrenem en primícia el nou tema de la banda de Xàbia | Parlem amb el cantant Bernat Conca sobre el seu nou treball, 'Despertar o morir'

Diàspora | Arxiu

Des de la Marina Alta, el quartet format Maverick Domene (guitarra), Fran Sendeño (baix), Adrià Ribes (bateria) i Bernat Conca (veu) són els referents de la diàspora del metalcore a Catalunya. Aquest estil, agressiu i amb veus cridades, beu del thrash, el hardcore i el death mètal melòdic i va tenir el seu gran apogeu a principis d'aquest segle als Estats Units. Amb un estil modern, fresc i revitalitzat, **Diàspora** ja té pràcticament a punt de sortir del forn el seu segon treball, *Despertar o morir* (Maldito Records, 2022), que veurà la llum el pròxim dimarts 7 de juny. Avui, però, ens avancem i us presentem en primícia un dels temes d'aquest nou àlbum: "Contra la paret", que compta amb la col·laboració de **Kop**. Parlem sobre aquesta cançó i el disc amb el cantant Bernat Conca.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=nfTaNazP3sY
En contra de què us posicioneu a "Contra la paret"?
Com que l'hem fet amb **Kop**, que té un discurs molt polític i revolucionari, vam voler fer un tema sobre la censura de la llibertat d'expressió. És un tema que s'està sofrint moltíssim i ho vaig encarar una mica com si estigués en una mani, amb la policia al darrere, i sobre com et veten i et censuren la capacitat de parlar i d'expressar-te.

Al tema ajunteu des de rifs molt del metalcore i el mètal modern amb melodies més properes al hardcore punk, no?

Aquesta cançó és una mica diferent de totes les altres perquè té aquest aire pensat per a la gent de **Kop**. Vam voler fer una cançó on ells quadraren molt bé, que expresse bé el que ells fan i, per tant, té un toc més punk. Els cors de la tornada transmeten molt aquesta ràbia que **Kop** sempre té.

Com va sorgir la col·laboració amb en Sergi de Kop?
Jo, quan era un nano, amb 15 o 16 anys, volia cantar com en Juanra de **Kop**. Va ser la persona que em va fer començar a cridar. I mentre fèiem el disc, vam contactar amb ells per xarxes i ens van respondre de seguida. Al final, hem tingut la mala sort que en Juanra no ha pogut col·laborar, però en Sergi (baixista) ha pogut clavar la seva veu al tema! Són persones molt properes i molt reals. Ha estat molt fàcil aconseguir la col·laboració i me n'alegre perquè són persones molt maques.

I Diàspora, com vau sorgir com a banda?
La banda va començar el 2017, quan ens vam ajuntar dos col·legues de Xàbia (Marina Alta), i a poc a poc, vam anar la resta de membres... Som una banda que ha anat sofrint canvis en la formació i alguns components han marxat i n'han vingut d'altres. En ser persones que veníem d'altres grups, ja volíem fer, des d'un inici, les coses més serioses i enfocant-nos a moure'ns més que la majoria de grups emergents joves.

Teníeu la idea de fer metalcore des d'un inici?
Doncs no. De fet, no vam començar fent ni música 'forta'. Vam començar fent un rock tranquil·let. Jo, que soc el cantant, venia de fer punk i mètal en les meues bandes anteriors i d'utilitzar el cant cridat i, arran d'això, vam anar assajant i descobrint els nostres gustos. Primer, en el nostre EP debut -*Insània* (Maldito Records, 2019)-, vam decidir enfocar-nos cap al rapcore. I, ara, hem decidit fer un passet més i hem tornat a evolucionar al metalcore, que és el que de veritat escoltem i ens mola.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=yvp-u5_sPLs
El disc es titula 'Despertar o morir'. Cal moure's i cal oposar resistència a les dificultats per sobreviure?
Efectivament, tot i que no es tracta d'oposar resistència, sinó que ho diem com una reflexió introspectiva per a nosaltres mateixos. Més enllà dels temes polítics, en què poc podem fer, tractem qüestions socials com pot ser l'anorèxia, el racisme, l'assetjament escolar o la salut mental i les depressions. Simplement, intentem contar històries, que són reals: la gent ho està passant malament i no sent que els seus problemes tinguen importància de cara a la societat. El doble sentit que li volem donar a 'Despertar o morir' és el fet de no haver de guardar-se per a un mateix tots aquests problemes. Hem de poder dir-ho!

Com heu enfocat aquests problemes? Parteixen d'experiències pròpies o properes, o us heu documentat sobre el tema?
A l'hora d'escriure, escrivim sempre en primera persona perquè a mi m'agrada molt clavar-me dins la pell d'estes persones que estan sofrint això. I, efectivament, n'hi ha algunes, com les que tracten de depressions i qüestions de salut mental, que jo ho he viscut de prop. Però, en canvi, de racisme, llevat que siga de caràcter lingüístic, no en puc patir. I en aquests casos, em documente, llegesc molts articles i això em permet posar-me en la pell dels xiquets de l'Àfrica que agafen una pastera i se'n venen ací a viure. Hi ha temes que gent propera nostra ha patit i altres que no.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=P-FDKgCmq_4
Creieu que explicar-ho en primera persona condiciona el missatge?
Sí. A part que a mi m'agrada molt poder-me clavar dins i empatitzar sobre històries tan serioses, crec que la gent també ho agafa de manera diferent,com si ells també ho pogueren arribar a patir. Per a mi és molt trist quan passa, però hi ha gent que segur que s'hi sentirà identificada, perquè ja ens va passar amb l'EP anterior. Tot i que en principi ha de ser bonic que algú et diga que s'identifica amb una cançó, a mi no m'agrada perquè vol dir que has patit o estàs patint algun d'aquests problemes.

Creus que tothom es pot sentir identificat amb algunes de les temàtiques que tracteu?
Sí, al final, els problemes de salut mental els té, fins i tot, la persona més feliç del món. Tots tenim problemes. Encara que siga molt feliç, potser t'estàs evadint d'alguna realitat delicada.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=xebv48ZGAjI
Tornant al títol, 'Despertar o morir', li heu buscat el doble joc amb l'estat actual del mètal?
No ho hem portat per allí, però m'encanta quan es poden fer interpretacions d'aquest tipus.

Com veieu l'escena mètal en català?
Avui en dia, el mètal en general està un poc en un segon o tercer pla. En l'àmbit dels Països Catalans, coneixem algunes bandes que canten en català, però la majoria canten més en anglès. Bandes que canten en català o valencià n'hi ha molt poques i nosaltres ací tenim un sortit molt reduït. Cal dir, no obstant això, que la gent que escolta mètal no li dona gaire importància a la llengua. En el rap o el pop se li dona molta importància i és molt cru poder eixir fora. En canvi, quan hem anat a Madrid o al País Basc, hem vist que la gent no ho té tant en compte. Pot ser que siga perquè com que la lletra costa més d'entendre, açò fa que els importe un poc menys.

Creus que hi pot haver un cert canvi?
La gent ja no escolta mètal, però jo confie en què el panorama puga canviar. Tenim la sort que als pobles del voltant hi ha moltes xiquetes i xiquets molt joves que els encanta el que fem. Això ens fa pensar que hi ha gent jove que té ganeta de pegar cabotades.